R5662

Victories over Modern Giants

நவீன இராட்சதர்கள் மீதான வெற்றிகள்

1 சாமுயேல் 17:1–54

பழங்கால அரக்கர்கள் – தாவீதும் கோ–யாத்தும்–மானிட பலத்தினால் அல்ல, ஆனால் தேவனுடைய ஆவியினால் அல்லது வல்லமையினால் – நல்ல போராட்டத்தை போராடுதல்–மாம்சீக ஆயுதங்களுடன் அல்ல – சத்தியம் என்னும் கூழாங்கல்–ன் பலம்.

ஆதியாகமம் ஆறாம் அதிகாரத்தில் இராட்சதர்களை பற்றி வேதாகமத்தில் முதன் முதலாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் மனுஷ தாய்மார்களுக்கும், மனுஷ ரூபமெடுத்து வந்த விழுந்து போன தூதர்களாகிய தகப்பனார்களுக்கும் பிறந்தவர்கள். எனினும் இவர்கள் எல்லாரும் நோவா காலத்தில் வந்த ஜலப்பிரளயத்தினால் அழிந்துவிட்டார்கள். அந்த காலத்தி–ருந்து அவ்வப்போது ஆசியாவில் இராட்சதர்கள் இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். பாசானின் ராஜாவாகிய ஓக் என்பவனின் இருப்புக்கட்டில் பதின்மூன்று அடி நீளமுள்ளது. கானான் தேசத்தை வேவு பார்க்க

சென்றவர்கள் அங்கே இராட்சத பிறவியாக ஏனோக்கின் குமாரரை பார்த்தோம் என்று கூறினார்கள். தாவீது கொன்ற காத் ஊரின் இராட்சதனான கோ-யாத் ஒரு வேளை இந்த வம்சத்தில் வந்தவனாக இருக்கலாம்.

சமீப காலத்தில் கூட இராட்சதர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள்; ஐரிஸ் நாட்டைச் சேர்ந்த பைர்னே (Byrne) என்பவன் எட்டு அடி நான்கு அங்குலம் உயரம் உடையவன்; ஒரு ஆங்கிலேயன் மிடில்டன் (Middleton) என்பவன் ஒன்பது அடி, மூன்று அங்குலம் உயரம் உடையவன்; லஸ்கின் (Lushkin) என்ற ரஷ்யன் எட்டு அடி, ஐந்து அங்குலம் உயரமுடையவன்; சாங் (Chang) என்ற சீனன் ஏழு அடி, எட்டு அங்குலம் உயரமுடையவன்; காப்பராஸ் (Gabbaras) என்பவன் ஒன்பது அடி, ஒன்பது அங்குலம் உயரமுடையவன் என்று பி-னி (Pliny) அறிவித்தார், ஆகையால் தாவீது கோ-யாத் சம்பவத்தில் சந்தேகத்திற்கு முகாந்தரம் ஏதுமில்லை.

தாவீது என்ற இருபது வயதுள்ள ஒரு வா-பன் இஸ்ரயே-ன் ராணுவத்தில் இருக்கிற தனது மூன்று சகோதரர்களுக்கு உணவையும் தின்பண்டங்களையும் கொடுக்கச் சென்றான்; மேற்கி-ருந்து படையெடுத்து வந்த பெ-ஸ்தர்களின் இராணுவத்திற்கு எதிராக இஸ்ரயே-ன் இராணுவம் அணிவகுத்து நிற்பதைக் கண்டு திகைத்தான்; ஒருவரைப் பார்த்து ஒருவர் பயந்து அவர்கள் சண்டை போடாதிருந்தார்கள். பெ-ஸ்திய வீரன் ஒருவன், உருவத்திலும் பலத்திலும் இராட்சதனைப் போ-ருந்து, இருநூற்றி இருபது பவுண்டு எடையுள்ள கவசங்களைப் போட்டுக் கொண்டு, இருபத்தி ஐந்து பவுண்டு எடையுள்ள அலகையும் மூன்று அங்குல கனமுமுள்ள ஒரு ஈட்டியை கையில் பிடித்துக் கொண்டு அனுதினமும் காலையில் வந்து நிற்பான், அவன் இஸ்ரயேலரை நிந்தித்து, தன்னை யாராவது தனித்து நின்று போரிட்டு ஜெயித்தாலோ அல்லது தோற்றாலோ, அதுவே போரின் முடிவு என்று கூறி சவால் விட்டான். அவன் இஸ்ரயேல் தேசத்தை மாத்திரமல்ல, இஸ்ரயே-ன் தேவனையும் நிந்தித்தான்.

இளைஞனான தாவீது இப்படி நீண்ட நாட்களாக நடந்து வருவதைக்குறித்து ஆச்சரியப்பட்டான். அவனது சவாலை யாரும் ஏற்க முன் வரவில்லை. மெய்யான தேவனிடத்தில் விசுவாசமுள்ள தாவீது தேவனுக்கும் அவனது நாட்டிற்கும் உள்ள உடன்படிக்கையை உணர்ந்தான். தெய்வீக வாக்குத்தத்தத்தை முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்கிற அளவுக்கு அவனது விசுவாசம் சர்வவல்லவர் மேல் இருந்தது. தனது சகோதரர்களும் தனது நாட்டினரும் விசுவாசத்தில் குறைவு பட்டிருப்பதைக் கண்டு தாவீது ஆச்சரியப்பட்டான், தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தால் ஊக்குவிக்கப்பட்ட அவன் கோ-யாத்தை எதிர்த்து போரிட தான் தயார் என்று அறிவித்தான்.

இந்த சவாலை ஏற்று அந்த பெ-ஸ்தியனை கொன்று போடுகிறவன் தகுந்தபடி கனப்படுத்தப்படுவான் என்று சவுல்ராஜா எல்லாருக்கும் தெரியும்படி பிரகடனப்படுத்தியிருந்தான். இளைஞனான தாவீது, சவுல் ராஜாவுக்கு முன் நிறுத்தப்பட்டான். தாவீது ஒரு வீரனாக இல்லாமல் ஒரு இளைஞனாக இருந்தபடியால் இவன் கோ-யாத்தை எதிர்க்க தகுதியுள்ளவனாக இருக்க மாட்டான் என்று சவுல்ராஜா நினைத்தான். ஏனெனில் கோ-யாத்தின் ஈட்டியின் ஒரே குத்திலே இவன் இறந்து போவான் என்று நினைத்தான். பிறகு தாவீது, சவுலைப் பார்த்து, தான் தகப்பனது ஆடுகளை மேய்த்துக் கொண்டிருந்தபோது, ஒரு தடவை சிங்கமும், ஒரு தடவை கரடியும் ஆட்டைப் பிடித்துக் கொண்டபோது அவற்றிடமிருந்து ஆட்டை தப்புவித்ததாகக் கூறினான். அவன் தைரிய முள்ளவனாக இருந்தான். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவன் தேவனிடம் விசுவாசம் வைத்திருந்தான். கடந்த காலத்தில் அவனது அனுதின வேலையில் தேவன் அவனை ஆசீர்வதித்து வந்ததினால், யேகோவா தேவனை நிந்தித்த, அடங்காத ராட்சதனை எதிர்கொள்ளவும் தற்கால கடமையில் வெற்றி பெறவும் தேவையான பலத்தை தேவன் கொடுப்பார்.

ராஜா நம்பிக்கையடைந்தான். இஸ்ரயே-ல் மிகச் சிறந்தவைகளான தமது ஆயுதங்களை தாவீதுக்கு கொடுத்தான். தாவீது அதைப்போட்டு பார்த்து, பழக்கமில்லாததால், அதை களைந்து போட்டு, அது இல்லாதிருந்தால் நல்லது என்று கூறினான். வழக்கமான தனது தடியையும் கவணையும் எடுத்துச் சென்றான். போருக்கு பெ-ஸ்தியர்களிடம் சென்றபோது, ஐந்து கூழாங்கற்களை தெரிந்து கொண்டான். தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தோடு கூடிய இந்த சிறிய ஆயுதமே போதுமானதாக இருந்தது. ஏனெனில் ஒரே ஒரு கூழாங்கல்லே தேவையானதாக இருந்தது.

கோபமும் வெறுப்பும் கொண்ட அந்த இராட்சதன் தாவீதைப்பார்த்து "நீ தடிகளோடே என்னிடத்தில் வர நான் என்ன நாயா" என்று கேட்டான். தாவீது அந்த இராட்சதனை நெருங்கிய போது, அவன் தலையை பின்னுக்கு தள்ளி சிரித்தபோது, அவனது தலைக்கவசம் கீழே விழுந்துவிட்டது. இப்படியாக கோ-யாத், தன்னால் இகழப்பட்டவனும், குறி வைத்து தாக்குவதில் வல்லவனான தனது எதிரியிடம் தன்னை காண்பித்தான். அந்த காலத்தில் செய்தித்தாள்களோ பொது நூல் நிலையமோ கிடையாது. இந்த காலத்தில் உள்ள துப்பாக்கிக்கு இணையாக அந்த காலத்தில் கைதேர்ந்தவர்களின் கையில் உள்ள தங்கள் கல் எந்த அளவுக்கு யுத்த களத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்று இருந்தது என்பதை கோ-யாத் அறியாதிருந்தான். தாவீது சீக்கிரத்தில் தன் கவணிலே ஒரு கல்லை வைத்து சுற்றி அதை கோ-யாத்தின் நெற்றியில் பட எறிந்தான். பெ-ஸ்தன் நிலைகுலைந்தான், அவனது ஆயுததாரி ஓடிப்போனான், அவனது ஆயுதமே தாவீதின் வெற்றிச்சின்னமானது. பெ-ஸ்தியர்கள் திகைத்தார்கள்; பயமும் திகிலுமடைந்து ஓடினர். இஸ்ரயேலர்கள் அவர்களை தங்கள் அரணான பட்டணம் மட்டும் துரத்தினர்.

நவீன ராட்சதர்களை சந்திப்பது எப்படி?

இயேசுவின் மரணத்தை தொடர்ந்து ஒரு புதிய தெய்வீக ஒழுங்கு ஆரம்பமானது, தேவனிடத்தில் விசுவாசம் உள்ளவர்கள் ஜெயங்கொள்ள வேண்டிய போர்கள் இன்னும் உள்ளன, ஆனால் உலகப் பிரகாரமான ஆயுதங்களைக் கொண்டு அல்ல. எனினும் அவர்களது வெற்றிகளெல்லாம், தாவீதுக்கு அனுகூலமாக செயல்பட்ட அதே கொள்கையின் அடிப்படையிலேதான் இருக்கிறது. தேவனிடத்தில் உள்ள விசுவாசமே அடிப்படையாக அமைந்திருக்கிறது. அவர்களது போராட்டதிற்கான காரணம் தேவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒன்றாக இருக்கிறது. அவர்களது விசுவாசத்திற்கேற்ற ஒரு தைரியம் – சிறிய சத்துருக்களை மேற்கொண்ட முந்தைய வெற்றிகளின் மூலம் அவர்களது படிப்படியாக அபிவிருத்தி யடைந்த ஒரு விசுவாசம் தாவீதின் காரியத்தைப் போல நாம் எதிர்கொள்ளப்போகிற ராட்சதர்களுடன் போரிடுவதற்கான தைரியத்தையும் பலத்தையும் கொடுக்க உதவுகிறது.

இதை நினைவில் வைத்துக் கொண்டு, ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும், சுயநலம், கோபம், துர்குணம், பொறாமை, தூஷணம் போன்ற சிறிய போராட்டங்களில் ஜெயம் கொள்வதற்ம் மற்றும் சிறிய பலவீனங்கள், சிறிய குறைகள் ஆகியவைகளை ஜெயம் கொள்வதற்கும் ஒவ்வொரு நாளும் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். இவைகள் மேல் பெற்ற வெற்றிகள், இவைகளை வெற்றி கொள்ள தேவனுடைய உதவி மூலம் பெற்ற அனுபவங்கள், பெரிய சோதனைகளுக்கும் பெரிய வெற்றிகளுக்கும் படிப்படியாக நம்மை தயாராக்குகிறது.

“ஜெயங்கொள்ளுகிறவனெவனோ, அவனும் என்னுடைய சிங்காசனத்தில் என்னோடே கூட உட்காரும்படி அருள் செய்வேன்” என்கிற வாக்குத்தத்தத்தை அறியும்போது, தேவன் சபையை எந்த மகிமைக்காக அழைத்தாரோ, அந்த மகிமைக்கு பாத்திரராவதற்கு நாம் ஒரு பெரும் வெற்றியை ஜெயிக்க வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தை அது நமக்கு தருகிறது. கற்றுக் கொள்வதில் நாம் சந்தோஷப்படுகிற இந்த வெற்றி எப்போதுமே பலமுள்ளதாக இல்லாதிருந்தாலும், தேவன் அவர்களை ஆசீர்வதிப்பார்.

நண்பர்கள் அல்லது அண்டை வீட்டார்களோடு உள்ள சண்டை, சச்சரவுகள் அவை நியாயமானதாக இருந்தால் கூட அதை தேவன் அங்கீகரிப்பதில்லை, பரிசு வழங்குவதில்லை. ஆனால் அநீதி, பாவம மற்றும் தெய்வீக சட்டம் எதிர்க்கிற எந்த ஒரு காரியத்துடனான பூசலை தேவன் அங்கீகரித்து பரிசளிக்கிறார். இந்த பூசலும் வெற்றியும் முதலாவது நமது இருதயத்துக்கும் சிந்தைக்கும் உரியதாகும். இரண்டாவதாக, பொது மக்கள் தீமைக்கு எதிராகவும் சமூக நீதியின் ஆதரவுக்காகவும் போராடுவதில் தேவ கிருபை விரிவடையும்.

தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு எதிராக நூற்றாண்டு காலங்களாக துணிவு கொண்ட மகா பெரிய இராட்சதனாகிய பாவமும் அநீதியும் தேவனால் குறித்த காலத்தில் உண்மையான தாவீது மூலமாக அடித்து நொறுக்கப்படும் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. தாவீது என்ற வார்த்தைக்கு பொருளே “பிரியமானவன்”ஆகும். உண்மையான பிரியமானவர் கிறிஸ்துவாகும் – தலையும் அவரது சரீரமாகிய சபையும் சேர்ந்தது ஆகும். சுருக்கமாக, சத்தியம் என்னும் கவண் கல் மகா பெரிய சத்துருவை நொறுக்கிப்போடும், உண்மையான தாவீது ஆயிர வருட யுக ஆளுகையை ஆரம்பிப்பார், இந்த ராஜ்யம் உலகை உயர்த்தி ஆசீர்வதிக்கும். தாவீது வகுப்பாரில் ஒரு அங்கமாக இருக்கிற நாம் ஜெயங்கொள்ளுகிற ஆவியையும், தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்திலும் வல்லமையிலும் நம்பிக்கையும் விசுவாசமும் உடைய ஆவியையும் பெற்றிருக்க வேண்டும்.